

Co se odehraje v roce 2012

Výklad Majského kalendáře a roku 2012

(autor: Kateřina Pokorná 13.11.2010)

Výkladů Majského kalendáře už bylo lidstvu nabídnuto mnoho. Díky astrologickým výpočtům z něj vycházejícím, je nám dokonce známo datum 21.12.2012, kterým tento kalendář končí. To přimělo lidstvo k tomu, že se vyrojila spousta spekulací, co onen „konec“ vlastně znamená, co že se to vlastně stane. Většinou jsou to dohady o „konci světa“ a mezi lidmi se pomalu šíří panika a strach. Sami potomci Majů se všem těmto dohadům spíše usmívají a tvrdí, že lidé stále nepochopili podstatu, kterou jim kalendář vlastně sděluje. Ráda bych se s Vámi podělila o nové informace, které mi připadají v rámci transformace zásadní a které ke mně v poslední době přicházejí. Podle toho, co jsem měla možnost z různých materiálů nastudovat, se velmi se přibližují tomu, co se dnešní potomci Majů snaží lidem naznačit.

Začneme v Mexiku, kolébce Majů, ve starobylém zaniklém městě Teotihuacán. Dodnes je možné navštívit tam stavbu, která je známa jako Pyramida slunce. Je pětistupňová a z pohledu zepředu je k ní přístup po mnoha a mnoha dlouhých schodištích.

obr.2:

Pokud se tam zajedete podívat se šikovným průvodcem, jistě vás upozorní na jednu „zajímavost“. Vyšplháte-li se po těch mnoha schodech na vrchol pyramidy a ohlédnete se zpět, optický klam způsobí, že všechna ta schodiště a schody, najednou jako mávnutím kouzelného proutku zmizí.

obr.3

A onen šikovní průvodce jistě poznamená něco o zručnosti tehdejších stavitelů a jak jim to pěkně vyšlo. Je to skutečně náhoda? Nebo se tím snažili staří Majové na něco upozornit, něco naznačit?

Podívejme se na onen slavný Majský kalendář:

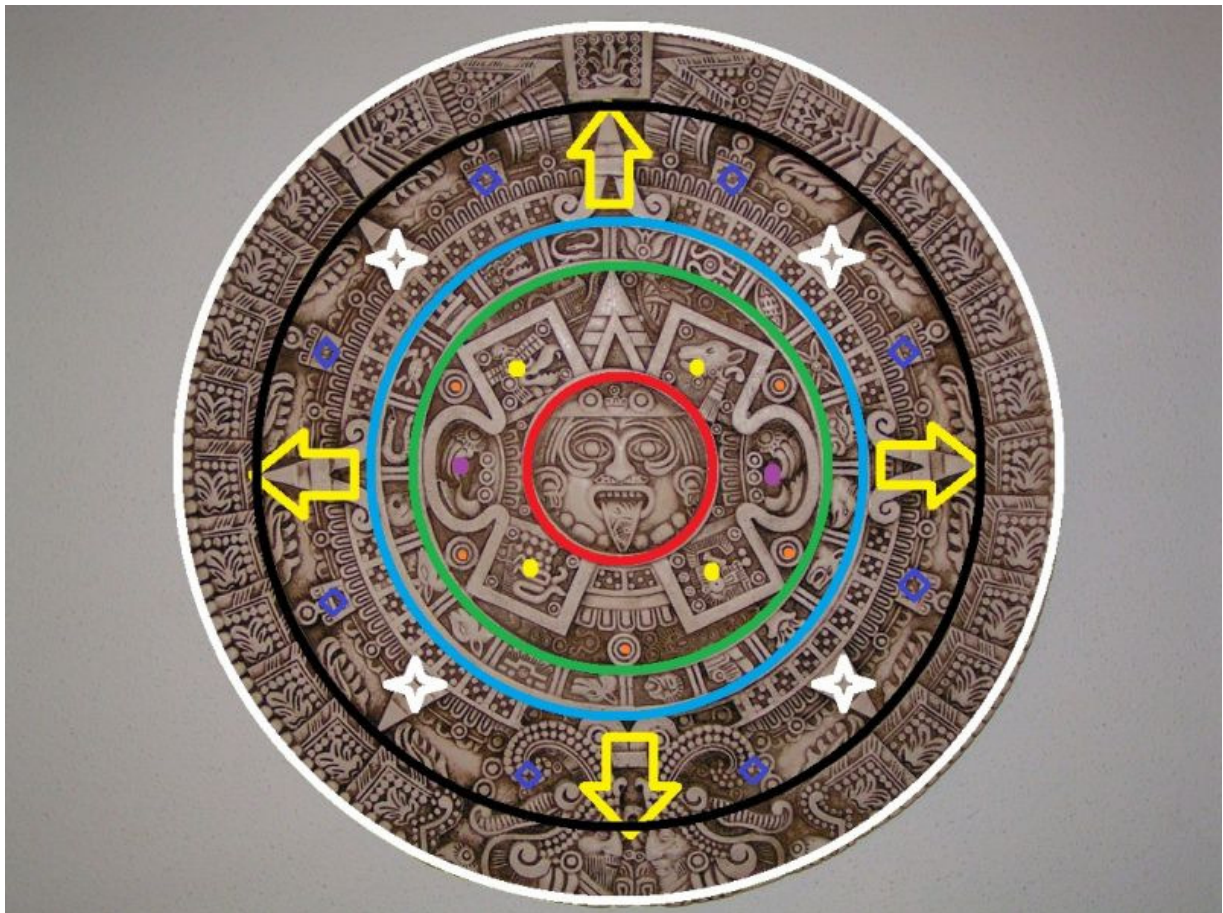
obr. 4:

Pokusme si představit, že by nebyl placatý, ale vypadal by jako patrový narozeninový dort. Jeho střední kružnice by byla nejvýše a postupně by se po jednotlivých kružích snižoval. Nepřipomínal by nápadně tvar pětistupňové pyramidy? Proč ale je tedy placatý? A proč má právě pět ohraničených kruhů?

Podle dostupných zdrojů se tvrdí, že v rámci transformace bychom se měli dožít toho, že díky zvyšujícím se vibracím se lidstvo, či dokonce celá Země, přesune z rozměru 3D do rozměru 5D. Abychom pochopili, co tyto rozměry vlastně znamenají a jak je máme chápat, podívejme se na Majský kalendář trochu jinak:

obr. 5:

Jeho střední kružnice vystihuje dokonale rozměr 1D: V tomto rozměru člověk identifikuje sám sebe. Dal by se také nazvat: „Já jsem“. Je to naše prvotní identita. Myslím, že se nám Majové snažili dost výrazně a také vtipně naznačit, kudy vede cesta...ne náhodou ve středním kruhu kalendáře najdeme velice podrobně vykreslený obličej s otevřenou pusou a vyplazeným jazykem, jakoby chtěli naznačit: „Dovnitř se dívej!“ Zkrátka v rozměru 1D si člověk uvědomuje pouze sám sebe a své bytí.

obr. 6:

Druhá kružnice a vše, co je uvnitř ní, označuje již rozměr 2D:

Naše Já vymezuje samo sebe v prostoru. Aby „Já“ mohlo samo sebe někam zařadit, je třeba vytvořit okolní svět a jeho podmínky. Vně druhé kružnice tedy nalzáme tento vytvořený svět: V první řadě čtyři živly. Tak, jak vnímáme v západním světě základ naší existence. Z nich je stvořené vše, co v našich podmínkách známe a vnímáme. Majové ovšem nezapomněli ani na východní vnímání světa. Najdete tam tedy i onu druhou možnost, pět živlů. A samozřejmě zde objevujeme i polaritní vnímání našeho světa, vyjádřené dvěma zrcadlově obrácenými symboly. To zde nemůže chybět, neboť člověk projektující si v této úrovni podmínky života, vnímá tak, že existuje dobro a zlo, černá a bílá, nahoře a dole, uvnitř a ven, ženský a mužský princip.

Obsahem třetí kružnice je rozměr, který důvěrně známe. 3D:

Ten vzniká v okamžiku, kdy člověka s vyprojektovanou identifikací se v jistém prostoru, (takže člověka nějak působícího

na své okolí), začne zpětně samo jeho vyprojektované okolí vnímat a reagovat na něj. Proto v této třetí kružnici nacházíme řadu symbolů v kruhu. Tedy mnoho dalších bytostí, naprosto různorodých, ale zařaditelných do jakéhosi „zvěrokruhu“, které na toho, jenž si je vyprojetoval, začínají zpětně reagovat. Zde prozatím končí naše momentální vnímání, neboť to je prostor, který chápeme, protože se v něm právě vyskytujeme. Zde funguje také čas, jak jej známe. V úsečce minulost- přítomnost- budoucnost. Není zde tedy zatím příliš snadné pochopit, že vše, co se nám děje, vše, co na nás působí, je jen reakce na naši původní projekci. Na to, co naše prapůvodní Já vyslalo. Protože díky vnímání času v tomto prostoru, se vše, co vyprojektujeme, projeví až po určité době. Prozatím tomu s oblibou říkáme boží mlýny. Kdo je ovšem ten Bůh?...

Všimněte si, že i vnímání Boha jako tvůrce všeho živého i neživého se v rámci jednotlivých rozměrů výrazně liší. V rozměru, kdy bytost vnímá pouze v 1D je soustředěna pouze na sebe. Vnímá pouze sebe, své Já, svou vlastní existenci. Nemůžeme tady vycházet ze žádných mýtů nebo bájí, neboť pokud někdo vnímá pouze sebe, nemá potřebu cokoli zaznamenávat ani sdělovat. Není pro koho. Ono vnímání si můžeme představit asi tak, že nic, co se děje okolo nás, není důležité, neboť to prostě nevnímáme, i kdyby to tam přítomno bylo. Takže pro nás to neexistuje. Podobně, jako když nad slepým člověkem vyjde duha. Duha na nebi prokazatelně je, ale pro slepého prostě neexistuje. Neboť ji není schopen svými smysly jakkoli vnímat. Snad by se to vzdáleně dalo přirovnat k autistickému člověku. Vnímá pouze sebe a to, na co jeho Já zaměří pozornost. A stejně tak, ať se okolo něj děje cokoli, on je soustředěn pouze na sebe a své momentální potřeby. Pro bytost v 1D není třeba žádných vysvětlení, jak se má chovat, jak co vnímat, nepotřebuje nic, co prožívá, vysvětlovat, nepotřebuje Boha. Pro něj existuje pouze jeho vlastní Já. To je celý jeho svět. Přestože si to zatím neuvědomuje, již je mu dána jedna velice důležitá a zásadní vlastnost, která ještě nikdy nikomu dána nebyla. A tou je svobodná vůle. Pro to, co se bude dít dál, je tato vlastnost ale velice důležitá.

Ve 2D už se ovšem situace mění. Objevil se okolo něj jistý vymezený prostor, který již skýtá nové zkušenosti. A člověk se začíná ptát, kde se vzal onen prostor, kde se vzal on sám. A zda jsou nějaká pravidla, jak s oním prostorem zacházet a proč. Zde již je možné čerpat z mýtů a bájí. V těch nejstarších kulturách nacházíme mnoho Bohů. Tito Bohové se ovšem o člověka příliš nestarají. Není pro ně dostatečným partnerem pro diskuzi. Oni sami rozhodují, kdy a co na Zemi sešlou a od člověka požadují pouze patřičnou úctu. Ovšem nikdy s nimi nevyjednávají, nic víc od něj nečekají. Sem tam obyčejného pozemšťana prostě „využijí“, například na rozšíření svého genetického potenciálu mezi obyčejné lidi, neboť i to může mít značný vliv, na jeho duchovní posun a pochopení. Jediné informace, které člověk od nich dostává, jsou dlouhé ságy a nespočet příběhů o životě Bohů samotných. Jakoby chtěli, aby lidé pochopili: Takhle to na světě chodí. Na vlastním příkladu ti ukážeme, co můžeš od života čekat. Jak to dopadá, když se v jisté situaci zachováš jistým způsobem. S takovými příklady se setkáváme například ve starém Egyptě. Zde stojí také za zmínku úvaha o tom, že egyptské kresby, které dodnes nalézáme, jsou všechny malovány pouze v rozměru 2D. Přesto, že podle dosažené kultury se nezdá, že by egyptský lid měl malou představivost...otázka je, co a v jakém rozměru byl běžný egyptský lid skutečně schopen vnímat.

Teprve s rozměrem 3D přichází na řadu Bůh, který dává pravidla, určuje člověku co je správné a co ne. Neboť teprve nyní si člověk začíná uvědomovat, že okolí jej ovlivňuje, že okolí na něj reaguje podle toho, jak se zachová on sám. Člověk si začíná uvědomovat dar svobodné vůle a začíná jej zneužívat pro své potřeby, protože s ním neumí zacházet. A teprve zde přichází na řadu i jistá diskuze s Bohem, na kterou Bůh zdá se, přistupuje: Pokud, člověče, dodržíš Bohem dané zákony, slíbím ti věčný a blažený život. Ale budu tě stále zkoušet. A Boží mlýny si tě vždy najdou. Jakýkoli tvůj čin bude po určitém čase po zásluze odměněn. A tvá víra v tyto zákony, bude stále podrobována zkouškám...Jen já znám příčinu toho všeho, na tobě je věřit, že dobře vím, co dělám.

Nyní ovšem nastává okamžik, kdy lidstvo se má posunout opět o další stupeň výše. Všechny ezoterní zdroje uvádějí, že svět by měl vstoupit do rozměru 5D. Kam nám ovšem zmizelo 4D?

Podíváme-li se opět na Majský kalendář, zjistíme, že rozměr 4D tam opravdu je, ovšem jako jediný není označeno pouze jednou kružnicí, ale hned třemi plasticky stále hlouběji umístěnými kružnicemi, než ty předešlé...jako bychom s každou z nich sestupovali stále níže. Přitom z každé z nich vedou jakési „mosty“ neboli brány do poslední kružnice, která vyjadřuje rozměr 5D. Co nám to tedy naznačuje? Není snad třeba vůbec do rozměru 4D vstupovat, vedou-li do něj ze 3D do 5D ony brány?

Rozměr 4D je čas. Ovšem čas v přítomném okamžiku. Ono nezachytitelné „ted“⁴. Které ovšem pro vstup do 5D je nutno zachytit. Snad nám k lepšímu pochopení pomůže vysvětlení, jaký je rozdíl vnímání bytosti ve 3D a v 5D: Celý ten rozdíl je totiž právě ve vnímání času. Jak se člověk duchovně vyvíjí, je schopen si uvědomovat stále více. Ten, který byl „dobrým žákem“ onoho Boha ze 3D, již pochopil, že cokoli vyšle, jakoukoli myšlenku nebo čin, ona se mu za nějaký čas v jisté podobě vrátí. Vždy má ale tentýž náboj, který on sám před časem vyslal. Což známe jako zákon příčiny a následku. Tedy zákon karmický. Inteligentnímu žáku tak musí dříve nebo později dojít, že tedy ten, kdo tvoří vše, co prožíváme, není Bůh, ale on sám. A že pokud to tak je, tak i čas samotný, je jen jeho vlastní projekcí. On sám si jej pro svou momentální potřebu stvořil. Aby mu poskytl možnost, pochopit celý tento princip. Celá tato cesta byla nesmírně důležitá, neboť v jakékoli předchozí úrovni vnímání by nedokázal přijmout onu zodpovědnost za vše stvořené. Nyní nastává čas, kdy tuto zodpovědnost, rozhodne-li se k tomu, člověk sám již přijmout může. Dochází tedy k zásadnímu obratu. Člověku dochází, že žádný Bůh není. Že za vše, co si doteď tvořil, nese zodpovědnost jen on sám. Že i všechny ony předchozí Bohy si tvořil on sám svou vlastní myšlenkou, aby si tak vytvořil pocit, že zodpovědnost má někdo jiný. Dnes již unese ono uvědomění, že on sám je onen Bůh. Že ve skutečnosti neexistuje nic vnějšího, co by jej mohlo ovlivnit. Neboť on sám je původcem všeho vnějšího. On sám si vyprojektoval to vše, co je okolo něj. Prostředí, další bytosti, i jejich reakce na něj samého. A v neposlední řadě i dosavadní vnímání času. Už pochopil, že to, co tvoří, je myšlenka. Jeho vlastní myšlenka. A že myšlenkou jde tedy ovlivnit i vnímání času.

5D je prostor vědomě vyprojektovaný duchovně zralou bytostí, která pochopila všechny dosavadní lekce z minulých rozměrů. Je to rozměr, kam se ona bytost, v případě pochopení, vědomě přesune. V tomto rozměru neexistuje čas tak, jak jej známe ze 3D. Neexistuje tam žádná prodleva mezi vysláním myšlenky a jejím uskutečněním. Neboť díky uvědomění si svých možností, si tam daná bytost tvoří cokoli chce v přítomném okamžiku. A ono se to v tomtéž okamžiku uskuteční. Může si tam v jediném okamžiku projektovat svět podle svých představ, potřeb a přání. Včetně prostředí, druhých lidí, i jejich reakcí na něj samotného. To vše ve stále přítomném okamžiku teď a tady. Pro člověka vnímajícího prozatím ve 3D, je velice těžké, snad i nemožné si to být jen představit.

Pokusme se to přirovnat k meditaci: Pokud jste v meditaci schopni vizualizace, můžete si ve své představě stvořit naprosto cokoli a nechat to na sebe působit. Můžete vnímat naprosto nové tvary a rozměry, které z naší dimenze neznáte. A to celé si tvoříte pouze svým chtěním, pouze svými pocity. Také by se to dalo přirovnat ke snu: Jistě jste zažili, že se vám v noci něco zdá, připadá vám to samozřejmě a logické a ráno zjistíte, že z našeho pohledu to vůbec logické nebylo, že jste třeba létali i bez křídel a přesto jste vše vnímali, jako by to byla skutečnost. Také jistě ze snů znáte, že se vám v krátké době mezi dvěma ranními zazvoněními budíku, odehraje sen, jehož děj ale jakoby trval třeba týden, měsíc, nebo rok. Tak jste to ve snu vnímali. Přestože zde na zemi mohlo uběhnout maximálně pět minut.

Pokud tedy celá transformace je o tom, přesunout se z dimenze 3D do 5D, jak se tedy dostat přes ono 4D?

Existuje k němu klíč: Úroveň vašeho vědomí v přítomnosti.

Prozatím jen málo lidí je schopno udržet své vědomí alespoň na chvíli čistě v přítomném okamžiku. I když máme chvíli čas sami na sebe, jako bychom tu nebyli. Stále se v myšlenkách zabýváme minulostí nebo budoucností. Kdy naposledy jste byli skutečně v přítomnosti? Pouze teď a tady a radovali se z toho, co je právě nyní, v tuhle vteřinu?

Pokud přítomný okamžik budeme schopni zachytit, budeme-li schopni sami sebe si plně uvědomit teď a tady, je možné pak i své vědomí přesunout kamkoli si budeme přát.

Přesunout vědomí není nic těžkého. Však vy jej stále přesouváte do minulosti nebo budoucnosti! Vědomě zde, jste jen málokdy.

Jak ovšem trefit do 5D? Vraťme se opět k Majskému kalendáři: Již jsem se zmínila o několika branách vycházejících z jednotlivých kružnic. Najdeme tam tedy v první řadě nejvýraznější **4 brány přímé**: Těmi projdou bytosti, které onen princip sami včas pochopí, budou schopny tedy bez pomoci kdykoli projít sami. Ovšem úkolem většiny těchto bytostí bude, pomoci převést ty, kteří toho sami a bez pomoci, schopni nebudou.

O jednu kružnici v rozměru 4D níže, je možné nalézt **4 brány nepřímé**: tudy budou schopni projít ti, kterým někdo vysvětlí, jak. Poté to dokáží sami.

A v nejnižší 4D kružnici, nacházíme **8 bran zprostředkovaných**: Tyto brány jsou v Majském kalendáři znázorněny symbolem královské koruny. Neboť tímto prostorem budou vyšší bytosti (proto ona korunka), převádět ty, kteří to sami nezvládnou. Zde bude největší provoz. Proto je také dvojnásobný počet těchto bran.

V dnešní době začíná objevovat své poslání mnoho těch, jejichž úkolem je být v daný okamžik převaděčem. Vnímají, jako by se na ně najednou silně zvyšoval tlak „shora“. Jejich vyšší pomocníci a průvodci jim posílají mnoho informací, nebo je zdánlivě „iracionálně“ posílají tam, kde tyto informace dostávají. Všimla jsem si, že mají v tuto chvíli velice podobné zkušenosti: Ač většinou jsou v meditacích zběhlí a dříve jim nedělalo problém se z meditace z jakékoli úrovně vracet, dělá jim cesta zpátky najednou stále větší problém. Je běžné, že se jim i nečekaně přihodí, že je cosi jakoby „vystřelí“ do nějaké velice vysoké vibrační úrovně a oni se pak třeba i několik dní marně snaží opět spolehlivě uzemnit a vrátit se zpátky do této naší současné úrovně. I to pro ně může být motivace, aby pátrali po informacích. Mají také z celého takového výletu obvykle všichni stejné pocity: Je to tam nádherné a v podstatě by se jim ani zpět vracet nechtělo, ale cítí, že ještě se vrátit prostě musí, že ještě není čas. Že ještě tady vše není hotovo. Snaží se tedy silou vůle dostat zpět dolů, ovšem je to velice těžké, neboť v rovině, ve které se ocitají, jakoby byli součástí všeho. Oni jsou vše a vše je jimi. A je jen velice složité najednou v tomto vnímání, najít jakýkoli zachytný bod, díky kterému by se dalo orientovat a nasměrovat se zpět dolů. Pokud nyní procházíte podobnými zkušenostmi a v této části povídání jste se „našli“, pro vás především je určen následující odstavec. Ovšem i vám ostatním se jistě informace z něj jistě budou v pravou chvíli hodit:

Pro vás, milí převaděči, mám několik důležitých informací:

V první řadě se nebraňte ničemu, co k vám v tuto dobu přichází. Máte příjem „shora“, jaký jste nikdy neměli a skrze něj Vám bude přicházet ještě mnoho informací. Čím dříve a ochotněji přijmete tento svůj určený úkol při transformaci, tím méně to bude pro vás bolestivé a nepříjemné. Ostatně...sami jste si ho vybrali, tak si nestěžujte. :-) To, co se vám v tuhle chvíli děje, může na první pohled vypadat nepříjemně a spouště z vás se ani dolů třeba nechce, ale vezte, že tam, kam teď nahoru chodíte zatím jen nahlížet, je v tuto chvíli ještě stále „nezařizený domeček“. Ještě nenastal čas, abyste se tam definitivně nastěhovali. Jistě. Vnímáte již tu nádheru. Však tam stojí úplně nový dům, který je absolutně podle vašich

představ. Ale zatím je to jen hrubá stavba. Teprve se maluje a bydlet se tam natrvalo ještě nedá. Ale už teď vnímáte jeho energii i to, jak krásně se v něm cítíte. A to, že ho navštěvujete už nyní, má velice dobrý důvod. Jste ti, kdo potřebují dokonale znát cestu do nového domova. A to tam i zpátky. Protože právě na vás bude záležet, kolik bytostí se tam bude mít šanci také přestěhovat. A v rozhodujícím okamžiku nebude čas na to, hledat správnou cestu tam nebo zpátky. Vy jí budete muset „zkušebně“ absolvovat ještě mnohokrát, abyste získali naprostou jistotu. Protože ony brány budou z pohledu 3D otevřeny pouze po nějaký čas. A v tomto čase vy budete muset mnohokrát proběhnout tam a zpět a převést tisíce a tisíce bytostí, které budou navíc zmatené a plné strachu a úzkosti z neznáma. A jenom z vás budou čerpat potřebný klid a tak důležitou rovnováhu. Vy budete ti, kteří je budou muset uklidnit. Protože rozměr 5D má onu vlastnost, že první myšlenka, kterou tam člověk vyšle, okamžitě tvoří. A tak se může stát, že převedete-li vystrašeného člověka ve stresu, jeho první myšlenka bude plná strachu. Strach má ovšem podstatně nižší vibrace, než úroveň 5D, do které má vejít. A v tom okamžiku to může i právě převedeného člověka okamžitě „vykopnout“ zpátky do 3D.

Takže buďte připraveni částečně i na sisifoskou práci. Ovšem pokud budete sami v rovnováze, pohodě a naprosto klidní a plní lásky, můžete si mnoho práce ušetřit. Vím, jak složité mohou být v této době návraty shora dolů a jak se s tím potýkáte. Proto mám pro vás jednu informaci, která by vám mohla být užitečná: Víte dobře, že cesta zdola nahoru vede směrem do světla. Nazveme ji tedy světelnou branou. Uvědomte si, že jdeme z nižších vibrací do vyšších. Takže se s každým přiblížením k bráně zvyšuje pocit lásky a světla. Až nakonec jako bychom se po průchodu sami stali tím světlem. Ovšem cesta zpět se špatně hledá. Protože světelná brána jakoby zmizí v nás samotných. Přešli jsme totiž právě z roviny, kde existuje polarita do úrovně, kde se polarity spojily v jednotu. Budete-li tedy hledat cestu zpátky, nehleďte světlo a světelný průchod. Projdete-li zdola nahoru, bude to brána světlá a bílá, ovšem pokud se ohlédnete, bude tatáž brána temná a černá. A chcete-li bez potíží zpět dolů, je třeba nesoudit a nehodnotit. Tma není zlá a není špatná. Je to jen nepřítomnost světla. To, co vás nepouští zpátky je to, že stále nechcete tuto myšlenku přijmout. Protože z pohledu shora máte pocit, že jdete z lepšího do horšího. Neboť posuzujete. Jakmile přijmete i onu černou stranu, jako důležitou součást rozměru 3D, nebude pak problém se zaměřit na cokoli v této rovině, například nějaký hmotný předmět, a velice rychle se vrátit bez jakýchkoli nepříjemných pocitů. No a poslední velice důležitá informace: I když už teď vnímáte, jak nádherné věci nás čekají tam v tom novém „Doma“, uvědomte si, že budete mezi posledními, kdo branou projde. Neboť do poslední chvíle vás zde bude třeba. A věřte, nebude to lehká doba. Vaše víra bude v tom čase podrobena veliké zkoušce.

-Tolik informace speciálně pro převaděče. :-)

Je zřejmé, že ani Majští tvůrci kalendáře nebyli schopni v době jeho vzniku přesně a konkrétně znázornit, co vlastně představuje rozměr 5D. Ale již vnímali, že se může podle potřeby rozpínat...je složen z jakoby přes sebe přeložených dílků, které v sobě tuto možnost dalšího rozpínání, obsahují. Ale můžete si sami všimnout i v celém kalendáři, že čím více od středu, tím méně je konkrétní, jako by směrem od středu ven, přecházel z jednotlivostí stále více k celku, k chápání širších souvislostí ze stále většího a většího nadhledu.

Navíc je třeba si uvědomit, že tím, že celá pyramida se stala v podobě Majského kalendáře plackou, také najednou ukazuje, že i když se ocitneme v rozměru 5D, tedy v té nejkrajnější kružnici, stále obsahujeme i všechny ostatní rozměry. Neboť zůstávají uvnitř. Stále jsou tedy v nás přítomny. Ostatní rozměry tedy nezmizí, jen naše vědomí v přítomnosti se přesunulo o jeden rozměr dál. Pro vaši představu, jak je to s tím vědomím: Přirovnala bych to třeba k tomu, když jdete do regrese. V ten okamžik vnímáte, jako byste svým vědomím byli přítomni v naprosto jiném životě. Tam něco prožijete, a pokud se vám tam například podaří dokonce pochopit to, co se vám stalo, prožít to tam i s emocemi a zbavit se tak nějakého traumatu, který jste si dodnes odtamtud táhli, zmizí ten problém i ve všech následujících životech po životě, kde jste si trauma způsobili. Takže si tak dokonce můžete ovlivnit i svou budoucnost, protože ani v dalších životech se už tohle trauma opakovat nebude. Neboť je jednou pro vždy

vyřešeno. Je tedy možné z vyšší úrovně vědomí, ovlivnit i ony nižší úrovně. Přestože naše vědomí přítomnosti se již fakticky vyskytuje jinde.

Všimněte si na Majském kalendáři ještě jedné zajímavosti: V jeho docela spodní části můžeme vnímat dvě na sebe hledící hlavy jakýchsi čertů či ďáblů. Představují tu černou stranu nebo temnotu, chcete-li. A dokonce částečně zakrývají některé z průchodů do 5D. Což má jistě také svůj význam. Naopak v nejhořejší části kalendáře pak najdeme znak jakéhosi lotosového květu, který představuje opak. Tedy bílou barvu, světlo. Umístění těchto dvou polarit v kalendáři vyjadřuje také jejich směr: Nahore a dole. A všimněte si, že z rozměru 3D do 5D, vedou oba směry! Směr nahoru i směr dolů! Takže naše vnímání černého nebo chcete-li temného tak, jako něčeho špatného, co by mělo zmizet, je chybné. Právě tyto dvě strany dávají celému obrazu rovnováhu. Jedna bez druhé by nemohla samostatně existovat. A jako potvrzení, se k dovršení všeho obě tyto polarit scházejí v jediném, a to té poslední kružnici, tedy v rozměru 5D. Až tam nakonec stojí v naprostém souladu v jednotě, aniž by si jakkoli konkurovaly, posuzovaly jedna druhou, nebo si překážely. Tam je teprve možné vnímat obě strany současně jako harmonickou součást všeobsahujícího člověka.

Tolik k Majskému kalendáři. Možná si ale tohle celé stále nedovedete představit v praxi. Je už jasné, co nám tím Majové chtěli sdělit, ale co se tedy v tom roce 2012 konkrétně odehraje? Je třeba se něčeho bát? Budou katastrofy, budeme muset trpět, jak slyšíme ze všech stran? A co když to nezvládnou? Co když to nedokážu vysvětlit svým dětem?

Co se tedy stane v roce 2012? Stane se to, co nikdo nečeká: Nestane se vůbec nic. Tedy alespoň pro vnímání běžného člověka, který zde, v rovině 3D zůstane. Dál zde bude žít stejný život, dál zde bude mít všechno, co k němu potřebuje, dál zde budou přítomni i všichni lidé, které zná a má rád. Neboť jeho projekce světa a života, jaké je v tuto chvíli schopen, se nezmění.

Pouze ti, kteří dojdou k tomu, že v rovině 3D už nasbírali všechny potřebné zkušenosti, přesunou své vědomí do nového světa. A ten si budou projektovat podle svých představ. A to okamžitě. Pokud tam budou potřebovat pro své štěstí například i své děti, jejich projekce je tam zkrátka dodá. Budou tam.

Ti, kteří zůstanou svým vědomím nadále ve 3D, budou si zde dále projektovat i své okolí, tedy třeba i ty, jejichž hlavní vědomí už bude dávno v 5D. Takže pro všechny, kdo tu zůstanou, se z jejich pohledu nezmění vůbec nic.

To skutečně podstatné a důležité se totiž odehrává právě nyní. Rok od roku, týden od týdne pořád víc vnímáme, jako by se to, co označujeme jako „negativní“, začalo rozpínat. Jakoby den ode dne přibývalo katastrof a lidského neštěstí a zla a stále se to stupňovalo. Tento pocit je správný. A to, co se děje, má svůj důvod. Je totiž třeba, aby v co nejkratší době co nejvíce bytostí pochopilo, že mohou odejít jinam. Jak jinak jim dát najevo, že ta možnost je? Lidé si začnou všimnout světla, až když je pohltí tma. To je přirozená lidská vlastnost. Ona tma je jim dávana proto, aby měli motivaci a důvod přesunout se tam, kde již díky své úrovni vědomí být mohou. Stačí jen si to uvědomit a použít klíč. Přítomný okamžik. Tvé vnímání přítomnosti tady a teď rozhoduje, kde jsi doma. Jen na tobě je, kam své vědomí umístíš.

Z pohledu 3D bude tento proces procházení branami, probíhat ovšem pouze omezenou dobu. Podle mých informací by to mělo probíhat zhruba od konce léta roku 2011 a brány se definitivně uzavřou asi rok a půl poté. Ovšem největší šance k bezproblémovému odchodu bude do onoho 21.12.2012.

Ono datum se stane význačným pouze tím, že oproti očekávání, se neodehraje vůbec nic. Buďte připraveni na to, co se bude dít: Jak se bude tohle datum, blížit, bude se stále více k němu upínat vědomí všech lidí na Zemi. Bude se zvyšovat nervozita, strach, a panika mezi

lidmi poroste. Povalí se katastrofické předpovědi ze všech stran. Lidem budou nabízeny všemožné falešné možnosti záchrany a různí samozvaní „spasitelé a proroci“ se budou pokoušet lidstvo nějak obrátit na svou stranu. Tím, že strach a „negativní“ nálady se z lidí budou šířit do okolí, také fyzické projevy Země jako planety, ještě budou gradovat. Přijdou ještě různé katastrofy a nepříjemné události, ale ty budou jen dočasné, aby to umožnilo co nejvíce lidem přesun do nového světa. Celé to vnímám jako bolesti při porodu, které se s každým porodním „stahem“ stupňují. A pak najednou přijde okamžik, kdy nastane skutečně všemi tak očekávaný den: 21.12.2012.....a nic se nestane. A v tu chvíli nastane zkouška ze všech nejtěžší pro všechny, kdo mají všechny předpoklady pro to, do nového světa odejít, ale jejich vědomí se ještě z nějakého důvodu nepřesunulo. Ať už to budou ti, kteří zde ještě mají nutnou práci, jako převaděči a další pracovníci světla, anebo ti, kteří ještě stále váhali. Protože ihned následující den se zvedne obrovská vlna úlevy ale také zároveň zklamání a také výsměchu. Duchovně smýšlející lidé budou mít pocit „zrady“, jejich víra bude podrobena obrovské zkoušce, protože bude mnoho těch, kteří budou říkat: A čemu budete věřit teď? Kde máte ten svůj konec světa? Kde je ten váš nový duchovní svět plný lásky? Žádná změna k lepšímu nenastala! Celou dobu jste si jen něco namlouvali! Bude poukazováno na všechny ty mistry, kteří zde po léta ukazovali lidem cestu lásky a světla a budou nazýváni podvodníky. Budou muset čelit i tomu, že se proti nim budou obracet jejich vlastní žáci. Mnoho lidí docela ztratí svou víru a smysl svého života. A tím si definitivně uzavřou možnost do nového světa vstoupit. Branami už budou procházet jen ti nejsilnější, ti, kteří jsou prosti ega, kteří tomuhle všemu dokáží čelit a neztratí svou víru. A to vše, co se bude dít, budou schopni v rovnováze a s láskou a pokorou přijímat. Jen pomalu budou pak odeznívat všechny ty rány, které budou způsobeny. Planeta Země v rozměru 3D bude ještě chvíli všechny ty proběhlé emoce vstřebávat a ještě chvíli budou probíhat i na ní změny v podobě dalších vln katastrof a neštěstí. Jen lidé, kteří zde svým vědomím zůstanou, si nejspíš již neuvědomí, že to vše způsobili sami nábojem svých myšlenek a vyslaných strachů. Zatím však v rozměru 5D již mnoho bytostí, užívajících si vědomí přítomnosti, stvoří zcela novou Zemi, kde budou bytosti milující a tvořící v lásce a radosti. O tom ovšem nikdo z rozměru 3D nebude mít ani tušení...

(Tento článek je možné jakkoli šířit s uvedením zdroje: www.tetakaterina.cz)